Despre valoarea Cuvântului lui Dumnezeu

Despre valoarea Cuvântului lui Dumnezeu

Cu siguranţă nu există nici o îndoială că Dumnezeu ne-a dat în mână o bogăţie de o valoare inestimabilă prin Biblie. Dumnezeu ne vorbeşte nouă, oamenilor, prin Sfânta Scriptură. El ne arată voia Sa, gândurile şi hotărârile Sale. Cuvântul lui Dumnezeu nu se adresează la modul general, ci fiecăruia personal. Dumnezeu se referă la tine şi la mine când ne vorbeşte prin Cuvântul Său. De aceea să ne punem întrebarea: Ce valoare are Cuvântul lui Dumnezeu în viaţa mea?

Dacă plecăm de la premisa că toţi posedăm o Biblie, vom structura întrebarea în alte trei întrebări parţiale:

1. Citesc Cuvântul lui Dumnezeu?

Dacă Biblia se află numai în bibliotecă sau pe noptieră, atunci îmi foloseşte puţin. Cineva a spus odată: „Poţi flămânzi la o masă pusă, dacă nu mănânci ceea ce se află pe masă.“ Dacă transpunem aceasta asupra Bibliei, înseamnă că pot flămânzi din punct de vedere spiritual, chiar dacă posed Cuvântul lui Dumnezeu. Este trist că în ţările în care poate fi procurat foarte uşor, Cuvântul lui Dumnezeu este citit foarte puţin. Dar să ne întrebăm: Ce facem cu Biblia în casă? O citim zilnic? Acceptăm gândurile ei? Avem timp pentru clipe de linişte împreună cu Sfânta Scriptură, în ciuda faptului că avem mult de lucru? Este Biblia într-adevăr hrană pentru sufletele noastre?

Prin profetul Ieremia, Dumnezeu vrea să ne încurajeze. El spune: „Când am primit cuvintele Tale, le-am înghiţit; cuvintele Tale au fost bucuria şi plăcerea inimii mele“ (Ieremia 15.16). Aici vedem ordinea:

a) Cuvintele lui Dumnezeu sunt primite – transpus la noi: în casă există o Biblie.

b) Cuvintele lui Dumnezeu sunt înghiţite – transpus la noi: Cuvântul lui Dumnezeu este citit şi primit în inimă.

c) Cuvintele lui Dumnezeu aduc bucurie în inimă – transpus la noi: preocuparea cu Biblia nu va rămâne fără urmări. Dumnezeu ne dăruieşte bucurie şi mulţumire, satisfacţie interioară.

Maria din Betania este un exemplu pentru noi. În ciuda lucrului mult, care trebuia făcut, ea a aşezat în mod corect prioritătile. Ea şi-a luat timp să se aşeze la picioarele Domnului Isus şi să asculte cuvintele Sale. Lucrul bun este deseori duşmanul lucrului mai bun. Chiar şi slujitorul Domnului poate deveni un pericol, dacă ne răpeşte timpul pentru a citi într-o părtăşie liniştită Cuvântul Său.

2. Iubesc Cuvântul lui Dumnezeu?

Citirea Cuvântului lui Dumnezeu îmi face cunoscut gândurile lui Dumnezeu. Dar numai această cunoştinţă nu este suficientă. Simpla cunoaştere poate acţiona ca o lumină rece, dacă nu este împerecheată cu dragoste. De aceea se pune întrebarea referitoare la poziţia Cuvântului lui Dumnezeu în inima mea. Cuvântul lui Dumnezeu se adresează mai întâi nu minţii, ci se îndreaptă spre inima noastră, spre sediul simţămintelor noastre. Pavel se exprima în 1 Corinteni 13.2 astfel: „Chiar dacă ... aş cunoaşte toate tainele şi toată ştiinţa, ... şi n-aş avea dragoste, nu sunt nimic“.

Desigur, studiul intensiv al Bibliei ne conduce la cunoaşterea tot mai profundă a gândurilor lui Dumnezeu. Citirea Cuvântului lui Dumnezeu are întotdeauna scopul de a-L cunoaşte tot mai bine şi de a-L iubi tot mai mult pe Domnul nostru. Despre Ezra citim că şi-a pus inima să adâncească Legea Domnului (Ezra 7.10). Desigur, pentru aceasta şi-a folosit mintea dată de Dumnezeu, dar nu mintea, ci inima era îndreptată spre Cuvântul Dumnezeului său. Un proverb spaniol spune: „În inimă se află omul, nu în cap.“ Aceasta are cu siguranţă să ne spună ceva tuturor. Pavel le-a scris de asemenea corintenilor: „Cunoştinţa îngâmfă, pe când dragostea zideşte“ (1 Corinteni 8.1).

Deci citim Cuvântul lui Dumnezeu nu cu mintea, ci cu inima. De aceea este important să citim Biblia cu rugăciune. Prin Cuvânt ne vorbeşte Dumnezeu, iar prin rugăciune Îi vorbim noi. Ambele trebuie să existe în măsură egală. Creştinii care citesc mult şi se roagă puţin, înclină spre cunoaşterea cu mintea. Creştinii care se roagă mult şi citesc puţin înclină spre fanatism. Să ne păzească Domnul de amândouă!

3. Împlinesc Cuvântul lui Dumnezeu?

Această întrebare este de o însemnătate hotărâtoare pentru viaţa noastră. Hristos nu caută teoreticieni, ci oameni care sunt gata să pună în practica vieţii zilnice Cuvântul lui Dumnezeu. „Dar fiţi împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înşelându-vă singuri. Căci dacă cineva este ascultător al Cuvântului, şi nu împlinitor, seamănă cu un om care îşi priveşte faţa firească într-o oglindă şi, după ce s-a privit, pleacă şi uită îndată cum era“ (Iacov 1.22-24).

Adevărata creştere duhovnicească va fi numai atunci când suntem gata să facem voia lui Dumnezeu. Cineva a spus odată: „Cea mai bună traducere a Bibliei o datorez mamei. Ea a transpus Biblia în viaţă.“ Să ne gândim încă o dată la exemplul lui Ezra. El şi-a pus inima să adâncească Legea Domnului, dar a făcut-o cu scopul de a o împlini şi ca urmare a fost gata să înveţe pe oamenii din Israel legile şi rânduielile. Aceasta este ordinea dumnezeiască, care ne învredniceşte şi pe noi să vorbim despre ceea ce ne arată Dumnezeu în Cuvântul Său. În primul rând cercetăm cu inima, în al doilea rând împlinim Cuvântul lui Dumnezeu, adică îl realizăm în viaţa zilnică, iar în al treilea rând îl trasmitem altora.

Dumnezeu a vrut să vorbească poporului Său prin profetul Ezechiel, iar poporul a fost gata să asculte cuvintele lui Dumnezeu, dar nu a fost gata să le împlinească. De aceea Dumnezeu i-a spus lui Ezechiel: „Fiii poporului tău vorbesc ... şi zic unul altuia ...: «Veniţi deci şi ascultaţi care este cuvântul ieşit de la Domnul!» Şi vin cu grămada la tine, stau înaintea ta ca popor al meu, ascultă cuvintele tale, dar nu le împlinesc; căci cu gura vorbesc dulce de tot, dar cu inima umblă după câştigul lor necinstit. Iată, tu eşti pentru ei ca un cântăreţ plăcut, cu un glas frumos şi care cânţi bine cu un instrument. Ei îţi ascultă cuvintele, dar nu le împlinesc deloc“ (Ezechiel 33.30-32). Cât de serioasă este repetarea cuvintelor: „Dar nu le împlinesc“! Putem transpune uşor această expresie în zilele noastre. Citim personal Cuvântul lui Dumnezeu, îl

auzim în strângerile laolaltă ale credincioşilor, dar cum stau lucrurile cu punerea în practică a celor auzite?

Să rezumăm gândurile expuse cu un cuvânt al Domnului Isus: „Vă voi arăta cu cine se aseamănă orice om care vine la Mine, aude cuvintele Mele şi le face. Se aseamănă unui om care, construind o casă, a săpat adânc înainte şi a aşezat temelia pe stâncă. A venit o vărsare de ape şi s-a năpustit peste casa aceea, dar n-a putut s-o clatine, pentru că fusese întemeiată pe stâncă“ (Luca 6.47-48). Această promisiune a Domnului ne încurajează pentru a da valoarea corectă Cuvântului lui Dumnezeu în viaţa noastră, adică de a-l citi, iubi şi împlini.

clickbible.org